

Edvardas Tuskenis, Vilnius

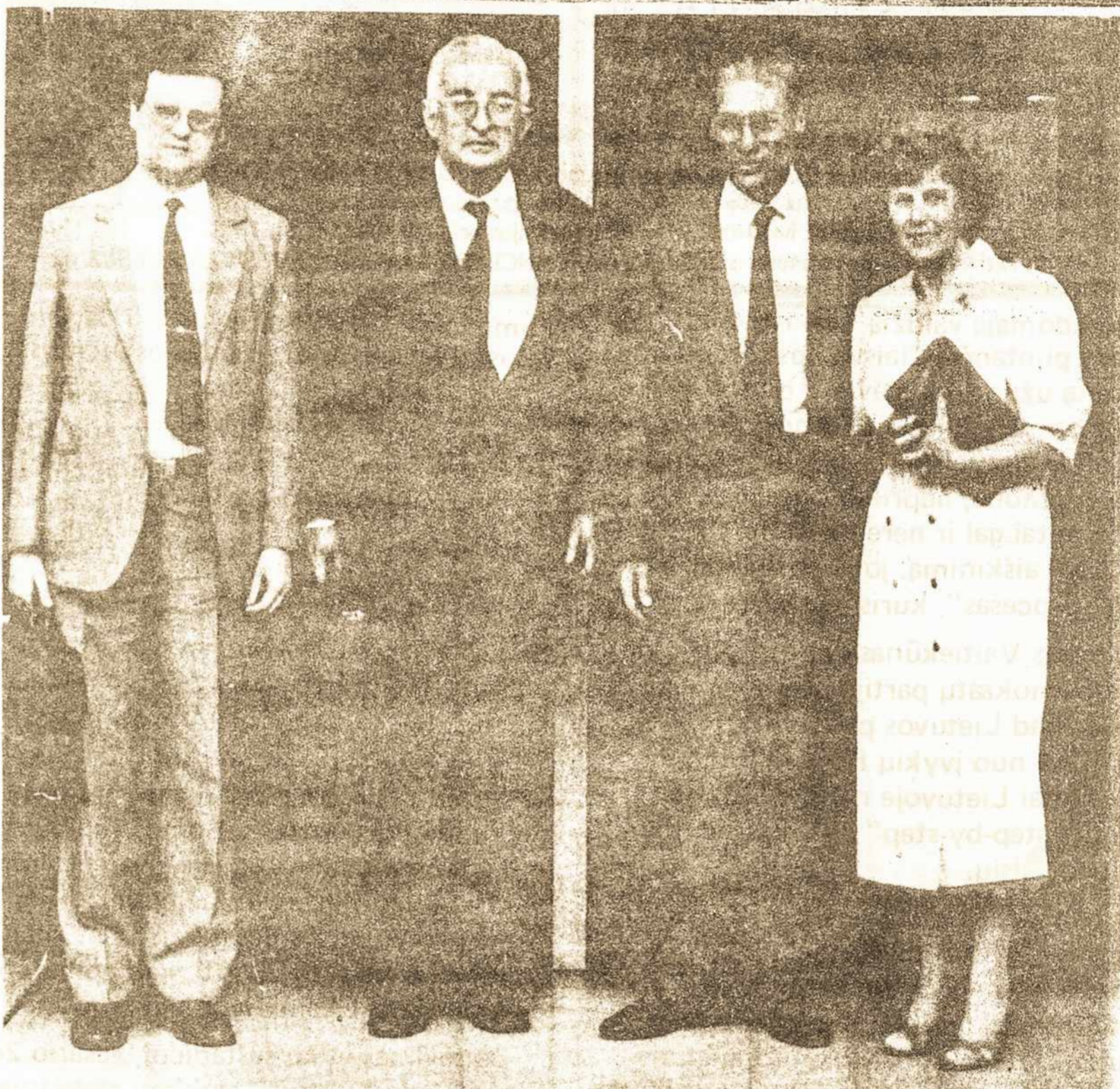
RINKIMAI IR NEPRIKLAUSOMYBĖ

Vasario 24 Lietuva žengė dar vieną ryžtingą žingsnį nepriklausomybės link. Tos dienos rinkimuose į Lietuvos Aukščiausiąją Tarybą nepriklausomybės judėjimui vadovaujantis Sąjūdis pasiekė aišką pergalę, suduodamas Lietuvos komunistų partijai rimtą smūgį. Lietuvių tauta aiškiai išreiškė savo pasitikėjimą Sąjūdžiu, o Sąjūdžio pareiga bus tą pasitikėjimą pateisinti.

Galima tvirtai teigti, jog 1990 metais, po ilgos pertraukos, Lietuva demokratiškai (daugiau ar mažiau) išrinko savo parlamentą. Šiai naujai Lietuvos Aukščiausiajai Tarybai teks spręsti Lietuvos nepriklausomybės klausimą. Taigi, šie rinkimai buvo nepaprastai svarbūs. Anot priešrinkiminių nuomonių, Sąjūdžio pasiruošimas rinkimams nebuvo nei operatyvus, nei sklandus. Praėjusių metų rudenį, po rugpiučio 23 akcijos paminėti Molotovo-Ribbentropo paktą, sunkiai išlaikomiems euforijos jausmams blėstant, jautėsi savotiškas Sąjūdžio blūdinėjimas politinėje arenoje. Lietuvos komunistų partija, antra vertus, savo gruodžio mėnesį įvykusiame suvažiavime atsiskyrimu nuo Maskvos perėmė politinę iniciatyvą. Partija susilaukė griežtos reakcijos iš Maskvos, o iš Lietuvos žmonių – pritarimo. Partijos prestižas pakilo, o partijos vadas Algirdas Brazauskas tapo populiariausias Lietuvos politikas.

Sovietų Sąjungos vado Michailo Gorbačevo apsilankymas Lietuvoje sausio mėnesį, virtęs bandymu atkalbinėti lietuvius nuo nepriklausomybės siekiom, ne tik kad nepasiekė savo tikslo, bet net pastiprino Lietuvos ryžtą siekti pilnai savarankiško gyvenimo. Tuo pačiu metu sparčiai gilėjanti visuotinė krizė Sovietų Sąjungoje apnuogino centrinės valdžios jėgų blėsimą. Lietuvių tautos siekimas nepriklausomybės negalėtų būt aiškesnis.

Amerikiečio akimis žiūrint, rinkiminė kampanija Lietuvoje buvo palyginti tyli, rami, nereikšminga. Turint omeny didžiulę rinkimų svarbą, galima buvo tikėtis didesnio kiekio (ir garsesnės) kandidatų reinkiminės propagandos, agitacijos. Aišku, negalima sakyti, kad jos iš viso nebuvo. Kiekvienas kandidatas į 141 vietų parlamentą (iš pradžių tų kandidatų buvo apie 500, nors vėliau skaičius truputį sumažėjo iki 473) turėjo progą pasireikšti per televiziją, o Sąjūdis ir LKP turi savo spaudos organus,

Brazilijos lietuvių delegacija prie Užsienio Keikalų Ministerijos po pasimatymo su Užsienių Reikalų Ministru dr. Francisco Resek. Iš kairės: adv. Adilsonas Puodžiūnas, dr. Antanas Šiaulys, federalinis deputatas Paulo Zarzur, kuris išgavo audiencija ir Angelina Tatarūnienė. Nuotraukoje trūksta kun. Petro Rukšio, kuris nurtauškė šią fotografiją.

kuriuose kandidatai galėjo pasisakyti. Rinkiminiai plakatai irgi buvo spausdinami, nors popieriaus trūkumas kiek ribojo. Taipogi šiek tiek panašiai į JAV politinių partijų priešrinkimines "konvencijas" įvyko ir Lietuvos pagrindinių politinių jėgų "reklaminių suvažiavimai". Tai buvo LKP suvažiavimas 1989 gruodžio mėnesį, kurio tikslas buvo paruošti partiją rinkimams, ir vasario 3 Vilniuje įvykusi Sąjūdžio rinkiminė konferencija.

Vienos dienos tiesiogiai transliuojama per televiziją Sąjūdžio konferencija davė dar vieną progą Sąjūdžio žinomiems vadovams kreiptis į lietuvių tautą, raginti Lietuvos rinkėjus balsuoti už Sąjūdžio remiamus kandidatus. Taipogi buvo patatyta Sąjūdžio rinkiminė programa, kuri vienareikšmiai, atvirai pasisakė už greitą nepriklausomos, demokratinės Lietuvos valstybės sukūrimą. Gana smulkiai buvo išdėstytos pakopos į realią valstybinę nepriklausomybę, k.a., panaikinimas visų Lietuvos piliečių prievolių Sovietų Sąjungai išvedimas sovietų armijos iš Lietuvos, panaikinimas Lietuvos konstitucinio statuso kaip dalies Sovietų Sąjungos.

Žinoma, į numatomą žingsnių eigą įeina ir formalus, deklaratyvinis Lietuvos nepriklausomybės atstatymas. Sąjūdis tokį žingsnį pavadino paskelbimu Lietuvos Respublikos teisių perėmimu. Iš tikrųjų nepriklausomybės iš naujo skelbti nereikia; lietuviai (ir nemaža dalis Vakarų pasaulio) laiko, jog ta nepriklausomybė, kuri buvo paskelbta 1918 ir vėliau pasaulio pripažinta, niekada nebuvo atsaukta, nebuvo jos atsisakyta. Vienu žodžiu, tos nepriklausomybės veikimas buvo tik laikinai sustabdytas. Kaip tas veikimas bus atstatytas, dar neaišku, bet, ko gero, spausčiai artėjantis formalus Lietuvos nepriklausomybės atstatymas bus koks nors patvirtinimas 1918 vasario 16 paskelbto akto. JAV Lietuvos aneksijos nepripažinimo politikos esmė yra tai, kad JAV niekada nenutraukusi nepriklausomos Lietuvos pripažinimo, o tik laukianti teisėtos, pripažintinos valdžios Lietuvoje.

Kaip bebūtų, Sąjūdžio pirmininkas Vytautas Landsbergis konferencijai aiškino, jog "banga kyla iki lūžio". Jis pažymėjo, jog "skubiai reikia reorganizuo-

SEMANARIO MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje: Cr\$. 500,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 50,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra: Cr\$. 30,00

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija talso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS var

Rua Juventus, 28 Parque da Mooca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$ 10,00

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$ 100,00

į vykdomąją valdžią" ir kritikavo Vaka uose plintančią "laisvo apsisprendimo" kvoką užuot reikalavimo pilnos nepriklausomybės Lietuvai. Anot, jo, jau atėjo laikas deryboms su Maskva. Landsberio nuomone, nepriklausomybę skelbti per greitai gal ir nereikėtų, nors kritiko LKP aiškinimą, jog nepriklausomybė yra "procesas", kuris gali užtrukti ilgai.

Petras Vaitiekūnas, Sąjūdžio ir Lietuvos Demokratų partijos veikėjas, pažymėjo, kad Lietuvos politinė raida jau atsilieka nuo įvykių Rytų Europoje. Rinkimai Lietuvoje nebuvo suruošti laiku, o "step-by-step" politika jau nebeleoda vaisių.

Žymus Sąjūdžio veikėjas Romualdas Ozolas irgi pažymėjo, jog "gyventi senaip darosi vis labiau neįmanoma", o "nepriklausomybė įsakmiai beldžiasi į duris". Vienu žodžiu, konferencijoje autėsi nuomonė, jog Lietuva pribrendusi nepriklausomybei.

Į 141 vietas naujame Lietuvos parlamente Sąjūdis rėmė 142 kandidatus. Keturiuose apygardose nebuvo nei vieno Sąjūdžio kandidato, o penkiose apygardose – du Sąjūdžio kandidatai. Iš Sąjūdžio remiamų kandidatų, 94 buvo nepartiniai, 11 priklausė Lietuvos Socialdemokratų partijai, 3 – Demokratų partijai, 2 – Žaliųjų partijai, ir 2 – Lietuvos Krikščionių demokratų partijai. Taipogi, Sąjūdis rėmė 30 savarankiškos LKP narių, LKP iš viso rėmė 205 kandidatus, o LKP (TSKP platforma) vadinamieji naktiniai – 78. Kai kurie žymūs sąjūdininkai, pvz., Ozolas ir Kazimieras Motieka, oponentų neturėjo savo apygardose. Pažymėtina, jog ne visi socialdemokratų ir demokratų buvo Sąjūdžio remiami.

Užsienio spaudos susidomėjimas rinkimais buvo nemažas. Vėl Vilnių užpuolė užsienio korespondentai, televizijos,

kompanijos, kas Vilniuje darosi beveik įprasta. Net pritrūksta vietų viešbučiuose..

Anglų BBC radijas vasario 22 pranešė įdomius rezultatus sociologinės apklausos, kurią Lietuvoje pravedė gerai žinoma "Gallup" kompanija, dažnai pravedanti panašius priešrinkiminius apklausinėjimus Vakaruose. JAV tokios nuomonių apklausos ypač sekamos kampanijos metu, tačiau patys lietuviai tokios apklausos nepravedė. Anot Gallup apklausinėjimo, 56% lietuvių pasisakė, jog balsuos už Sąjūdžio kandidatus, o 24% – už komunistus. 80% paklaustųjų pažymėjo, jog nori nepriklausomos Lietuvos, ir daugumas manė, kad Lietuva netolimoj ateitytą nepriklausomybę pasieks. Gallup bendrovės atstovas pasakė, jog lietuviai pasirodė gana sofistikuoti, kad apklausos eiga vyko panašiai kaip ir Vakaruose.

Balsavimas vyko šeštadienį, vasario 24, Sąjūdžio darbuotojai, rinkimų stebėtojai, gana operatyviai rinko neoficialius balsavimo rezultatus, o kiti sąjūdininkai ir svečiai, susirinkę viename restorane šalia Sąjūdžio būstinės Vilniuje, įdėmiai sekė įplaukiančius duomenis. Jau apie vidurnaktį buvo aišku, kad Sąjūdis pasiekė triuškinančią pergalę, pasirodęs geriau negu buvo msnyta. Tikrai buvo proga pasilinksinti. Kitą rytą visi neoficialūs rezultatai buvo jau daugiau ar mažiau surinkti. Paaiškėjo, kad 90-tyje apygardų deputatai buvo išrinkti, 45 apygardose vyks antras balsavimo turas, o 6 apygardose rinkimai vyks iš naujo. Iš 90 išrinktųjų deputatų Sąjūdžio remiamų buvo 72. LKP narių, kurie nebuvo remiami Sąjūdžio, buvo išrinkta tik 9, o tą skaičių sudarė didele dalimi žinomi (ir gana populiarūs) LKP vadovai – Algirdas Brazauskas, Vladimiras Beriozovas, Justas Paleckis, Kęstutis Glaveckas. Vienu žodžiu, partijos lyderių populiarumas nepadėjo partijai – žmonės balsavo už

komunistų "asmenybes", o ne aplamai už partiją. Ko gero, šitie asmenys laimėjo nepaisant fakto, jog priklauso komunistų partijai. Atsiskyrimas nuo Maskvos, kuriuo partija tikėjosi įgyti šiek tiek populiarumo, pasirodė neatnešęs laukiamo pasitikėjimo.

Taipogi kitų partijų narių irgi buvo išrinkta: 9 socialdemokratų, 2 žalieji, 2 krikščionys demokratų, ir 7 nariai kitos komunistų partijos Lietuvoje.

Sąjūdis jau buvo laimėjęs užtikrintą daugumą naujame parlamente. Įvykių raida Maskvoje – kūrimas tarybinio prezidento institucijos – kėlė nerimą sąjūdininkams. Naujasis prezidentas (o tai būtų neabejotinai Gorbačevas) turėtų daug galios, pvz., turėtų teisę, bet kur šalyje įvesti ypatingą padėtį. Nenorint, kad įvykiai užkluptų, Sąjūdžio iniciatyva antras balsavimo turas (tose apygardose, kur nei vienas kandidatas nesurinko daugiau kaip 50% balsų) ruošiamas kuo greičiau. Deja, šias eilutes rašant, tų balsavimų rezultatai ir tolesnė įvykių raida dar nežinomi. Jau sklinda gandai, jog nepriklausomybė galės būti kaip nors formaliai deklaruota jau pirmoje naujo parlamento sesijoje įvyksiančioje kovo 10 ar 11. Dar vasario pradžioje apklausti įvairūs Lietuvos politikai pažymėjo, jog nemaža tikimybė, jog nepriklausomybė gali būti formaliai patvirtinta iki šių metų vasaros...

Sąjūdis laimėjo, o komunistų partijos ateitis neaiški. Prieš rinkimus buvo manoma, jog nauja vyriausybė bus koalicinė, tačiau po rinkimų jau nebebuvo aišku, ar net Brazauskas pateks į kokį nors vadovaujantį postą. Tarybinės, komunistinės valdžios pagrindas Lietuvoje jau sugriuvęs, tik reikia sušluoti likučius ir ryžtingais žingsniais kurti modernią, demokratinę, laisvos, ekonomikos, nepriklausomą Lietuvą.

Gyvenimas turėtų užgrūdinti ne tik mus, bet ir mūsų viltį.

Pavojingiausia šlovės pėstininkui: gali žūti nuo savos artilerijos.

Individualistas — daugumos atomas, nenorintis dalyvauti grandininėj reakcijoje.

Žemė laiko medį už šaknų, bet ne tam, kad jis neaugtų.

iš Vytauto Karaliaus aforizmų

AUKA PRISIDĖK PRIE LIETUVIŠKOS SPAUDOS IŠLAIKYMO

CIRURGIŲS DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 10 and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvás de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coe ho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

“Tautos aukėja sielą”

Tryliktoji Lietuvos dainų šventė, kurioje dalyvavo per 30.000 dainininkų, sokejų, muzikantų

GENOVAITE GUSTAITE

Šokėjų tūkstančiai

Antroji šventės diena – šokių šventė “Žalgirio” stadione (šokėjų susirinko apie 6000, kolektyvų beveik 200). Vejos vidury iškilo gyvybės medis, panašus į koplytstulpį, nuo kurioėjo keturios juostos, lyg dalijančios Lietuvą į keturias etnografines žemes.

Kaip rašė Zita Kelmickaitė, iš tiesų “baugu ir patikėti”, kad, išbėgus šokėjams, nebeišsivinguriavo gyvos “Šventės raidės: “Šlovė TSKP”, “Ačiū partijai”, nebuvo rusiško šokio, būtino neišardomai draugystei paliudyti. Vietoj jų skambėjo taušosakos, senų dainų eilutės: “Supk'z boružėlę ant delnų iškėlė” “Imk motinėle senas rankes, priglausk savas dukreles”. “Ar gi nemandrus raitelių pulkelis” ir pan. Minėtos moterys Katedros aikštėje stebėjosi – “kaip įdomu”. Ne tik įdomu, graudu, labai... Grįžtam prie motinos, prie gamtos.

Draugystė, sveikinimai dabar atiduoti nelengvai mus pasiekusiems: Punsko “Jotvai”, Klivlando “Grandinėlei”, keliems Adelaidės “žilvinams” ir nepasiekusiems (nusiųsta telegrama).

Suvalkiečiai šoko “Rugučius” (“Tai smagu, smagu su savuoju kirst rugius”) Vyrai – juodais švarkais, rudom kelnėm, eilutes spalvom darniai atliepė moterų aprangos spalvos. (Visų drabužių dailininkai – R. ir J. Balčikonai, O ir V. Vincevičiai). Suvalkiečiai atrodė oriai, kilniai, kaip dera jų lygumų kraštui.

Atraudonavo Žemaitija – trenkė “Klumpakojj”. Kai nusiėmė skaras nuo pečių, ištiesė jas – senolių audimo menas atsivėrė visu gražumu. Replėse (tarp kryžiuočių, kalavijuočių) atsilaike, pusę šimto metų “liaudies” valdžią ištvėrę, nuo molžemio, nuo ažuolų į sostinę atėjo...

Kaip pakiliai, santūriai atrodė aukštaičiai – vyrai vienodom rudom eilutėm, o moterų drabužių spalvos spinduliavo dvasios giedra, dorumu, linksmumu. “Nei šaukia, nei laukia manęs motulė” plaukė lyriška, šviesi melodija, grakš-

Lietuvos dainų šventės dalyviai – jaunimas

tus, kilnus “Aštuonyčio judesys”.

Atėjo atbėgo vaikai piemenų žaidimų pažaisti. Su tokiu jausmu, įkvėpimu jie tai darė, o baigę, kaip nešėsi per balas. Mergaičiukės prilaikė tik vainikus ant galvų, tik švyturiavo kojos, apmautos baltom kojainaitėm...

Latviai ir estai

Lai dzivo Latvija. Šoko kaimynai nuo Dauguvos, dundėjo Ryga..

Elagu Eesti. Išėjo juodai apsilikę, su juodom skrybelėm, baltais diržais keli Tartu žemės ūkio akademijos studentai ir pašoko “Tetervina”. Išskėtę sparnus – juodo drabužio skvernus – ištiesė kaklus, dideli juodi paukščiai šnypstė, šokinėjo, suko ratą, gamtos motinos įsakymu atliko lemtingą apeigą. Sukrečiantis vaizdas. Padvelkė šiaurės architektūros paslaptim, santūrumu, didybe.

Gyvuokite, laikykitės, kaimynai mūsų. Ant stiebų iškeltos trys vėliavos, jų nepaliovė smerkti susigraudinęs dangus.

Šimtai chorų

Paskutinė diena – dainų diena Vingyje, į kurią suplaukė 370 chorų. Rengėjai ta proga išleido dainynėlį “Užaugau Lietuvoj”, sudėję mieliausias, brangiausias mūsų dainas, kad dainuotų visi!

Pasikeitė repertuaras. “Žalgirio” vejoje neliko gyvų raidžių partijai, čia – “amžinų”, “nepakeičiamų” dainų. “Tarybinę Lietuvą liaudis sukūrė, už savąją laisvę kovojus ilgai” “Prie Nemuno kita išaušo jau rytas” (o, kaip ją plėsdavo Noreika...).

Iš tiesų kitas repertuaras, nes be “Tautiškos giesmės”, “Lietuviais esame mes gimę”, dainuotos klasikinės senųjų mūsų kompozitorių dainos, ištraukos iš operų, naujųjų kūrėjų (iš jų M. Martinaičio žodžiais “Žemaičių plentas”,meisteriskai sukompanuota A. Bražinsko), padainuota latvių liaudies daina “Mažas tėvo laukužėlis”, estų kompozitoriaus M. Liudigo “Aušra”

Jungtinis choras dainavo “Tykus buvo vakarėlis”. O vakarėlis Vingyje buvo netykus, netykus – lietus žliaugte žliaugė. Sako, šlapi buvę ir pirminkas, ir vice, ir ministeriai... Bet kaip smagiai išvermingiausiai kilnojo skėčius į taktą, kai pučiamųjų orkestrai trenkė maršą.

“Tik dar tvričiau...”

Paprašytas pasidalyti įspūdžiais apie šventę V. Jakelaitis (buvęs kultūros ministerio pavaduotojas, švičius žmogus, Klaipėdai padovanojęs unikalų laikrodžių kolekciją) labai gražiai įvertino ne mūsų (tegu įspūdžiai susiguli...), o estų šventę, perdavė pačių estų žodžiu apie ją: “Toji šventė uždegs mus ugnimi, per mus nueis į žemę, ir tedegina padus tiems, kurie mūsų nemylė”.

XIII tautinė šventė Vilniuje pasibaigė. Neliko vartų, išlėkė paukščiai... “Tik dar tvričiau jaukim Nemuno upyne, šaknis giliau įleiskim į gelmes”.

(K. Bradūnas).

MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATŲ GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V. ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ.

MES ESAME KOVOJANTI TAUTA

Vienas iš mūsų ginklų-spauda. Ji turi būti tvirta ir laisva. Skaitytojau, tavo tautinė pareiga ją remti ir platinti. Surask bent vieną naują skaitytoją! Nedelsk!

VYTAUTAS DIDYSIS

VYTURYS

Pasinaudota leidiniu Vytautas Didysis
(Tęsinys iš praeito nr.)

6

Vytauto padėtis pablogėjo. Šalia Jogailos užėmė jo veitą Skirgaila. Kada Vytauto prašymai nieko negelbėjo, turėjo jis ieškoti būdų pabėgti iš Krėvės. Ateidavo jį lankyti mylinti žmona Ona su palydove. Žmonos įkalbėtas Vytautas persirengė palydovės rūbais ir sargybą nepastebėtas pabėgo iš kalėjimo.

Padėtis Lietuvoje Vytautui buvo labai bloga, reikėjo ieškoti pagalbos svetur. Reikėjo pasukti kitu keliu ir kreiptis pas savo priešą. Ordiną nors ir virė neapykanta šiems kryžiuočiams. 1382 metų pabaigoje Vytautas persikėlė pas Ordiną ir išbuvo kurį laiką jo sostinėje Marinburge. Čia jis pradėjo savo veikimą atgauti tą, ką prarado.

Paveikti žemaičius per pasiuntinius Vytautui nepasisekė, bet kada jis pats nuvyko gavo apribotą paramą. Ordinas matydamas Vytauto pasisekimą žemaičiuose norėjo juos sau laimėti. Kryžiuočia žemaičių krašto buvo labai reikalingi. Laimėję XIV šimtmečio pradžioje Vislos žiotis ir Pamarį, jie turėjo betarpišką susisiekimą su Vokietija. Norėdami sukurti didelę Baltijos pakraščio galybę ir išplėtoti savo prekybą, jis buvo reikalingi to ploto, kuris kyšojo tarp dviejų vieno kelmo dalių – Prūsijos ir Livonijos Ordinų. Reikėjo sujungti nepertraukiamu ruošu teritorijas, tik žemaičių užkariavimu ir jų išnaikinimu sujungiant vokiečių Ordinus. Tas pleištas žemaičiai, jiems buvo neįkandamas – Livonijos Ordinas vienas prieš lietuvius buvo silpnas. Viršum 100 metų Ordinas kariavo ginklu, bet jo kardas jėga į žemaičių kraštą įsiskverbė buvo jau atsiėmęs.

Pagalbos ieškodamas, atvyksta į Prūsus Vytautas. Ordinui net akys nušvito, viltys nukrypo į jo pusę. Iš jo, kryžiuočių akimis žiūrint, buvo galima gerokai pasipelninti. Vytauto pasižadėjimas priimti krikštą ir visą tėviškę valdyti Ordinui buvo labai svarbus. Ordinas galėjo vaidinti ir dviejų, Vytauto ir Jogailos

taikintojo vaidmenį, net parašė Jogailai laišką, kaip ir prašydamas, kad savo pusbroliui leistų sugrįžti Lietuvon. Jogaila atsisakė Vytautą priimti ir savo atsakymu pastebi magistrui, kad šis, paiautų toliau viliojęs žemaičius, nes jie yra pasidavę jam ir jo broliui Skirgailai.

Vytautui nuvykus pas kryžiuočius, daug žadą Jogailos ir Ordino draugiški santykiai galutinai suiro ir vedė prie karo, prie kurio Ordinas dabar uoliai ruošėsi. Vytautui tai buvo didelis politinis laimėjimas, ir jis kartu su kryžiuočiais turėjo pradėti veikti prieš Jogailą. Tuo laiku jis veikė žemaičiuose, kad galėtų sau sudaryti pastovią jėgą. Jam buvo aišku, kad Ordino pagalba yra brangiais pažadais pirқта tik tam kartui. Be to, žinodamas, kad Jogaila žemaičius vis dar savinasi, be abejo, taip pat turėjo vesti Jogailą su Vytautu prie karo.

Vytautas žemaičiams padarė daug įtakos. Jam pasisekė, kad ir laikinai nudildyti aštrumus, kurie šimtmečio bėgyje buvo atsiradę tarp žemaičių ir Ordino. Prie to prisidėjo ir Ordino magistras Zollneris, nenustodamas ir toliau šelpti žemaičius ginklais ir kita karui reikalinga medžiaga. Kai buvo pasiruošta žygiui atvyko į Lietuvą ir Vytautas su 3000 surinktos žemaičiuose kariuomenės.

1383 metų rugsėjo 11 d. Vytautas ir Zollneris po trumpų kautynių užėmė Trakų pilį. Po to Ordino ir Vytauto kariuomenės patraukė į Vilnių, puolimui nepasisekus ir Vilniaus nepaėmus dėl maisto trūkumų, rugsėjo 22 d. turėjo trauktis atgal.

Grįždamas iš šio žygio, Kryžiuočių Ordinas 1383 metų spalio mėn. 21 d. Tupiau miestelyje be jokių iškilmių pakrikštijo Vytautą Vigando vardu. Tuo pat vardu buvo ir jo krikštotėvis, Ragainės komturas. Labiau Vytautu pasitikėdamas Ordinas, kapitulai sutikus, pavedė jam valdyti prie Nemuno, žemiau Dubysos įtakos Naują Marienburgo pilį. Naujasis Marienburgas pasidarė Vytauto giminių bei šalininkų centras. Čia atvyko ir Vytauto jausias brolis Zigmantas. Į šį politikos centrą atvykdavo iš Lietuvos ir Žemaitijos būriai žmonių, pasiryžę keliauti prieš Jogailą ir Skirgailą.

Vytautas turėjo pažadėti kryžiuočiams ir patvirtinti dokumentais, kad jam miręs visas žemaičių kraštas iki pat Nevėžio upės turi atitekti Oedinui, pažadėjo taip pat ir Kauną. Po šito susitarimo, žemaičių santykiai su Ordiną daugiau švelnėjo, o Vytauto autoritetas vis kilo jų akyse.

Ordino kariuomenė tuo pačiu laiku veikė ir ginklu. Staiga įsiveržė Lietuvon ir nuterėjo Ukmergės sritį. Sujungtos Jogailos ir Skirgailos jėgos gavo smūgį. Ordinui, po keturių savaitių neramaus darbo, pavyko pastatyti pilį pavadintą Naujuoju Kvidzinu. Tvirta naujoviška pilis galėjo būti atrama prieš lietuvius. Pats magistras popiežiui rašė, jog su tokiomis pilimis būsią nesunku nuveikti visą Lietuvą. Kaunas taip pat buvo tinkamiausia vieta pasistatyti pilį, kuri turėjo būti vartai į Lietuvą. Naujojo Kvidzino tvirtovė buvo pavesta valdyti Vytautui.

Be abejo, ta įtaka, kokia Vytautas, būdamas Kęstučio sūnus, buvo laimėjęs žemaičiuose, Ordinas negalėjo neturėti didelės reikšmės, todėl reikėjo sudaryti tinkamas aplinkybes. 1384 metų birželio mėn. 14 d. Vytautas ir magistras iš naujo patvirtino vienas kitam anksčiau duotus pažadus. Magistras vėl pakartojo Vytautui savo sutikimą padėti atgauti jo žemes, o Vytautas iš savo pusės pažadėjo savo vasalystę.

(Bus daugiau)

Mieli tautiečiai,

Aš Petrauskienė Marytė esu lietuvė, 33 metų, ištekėjusi, dirbu fabrike gamyboje darbininke, turiu vaikų. Vyras 42 metų statybininkas lietuvis.

Mėgstame lietuvišką ir estradinę muziką. Patinka tapyba. Vyras truputį tapo Daug skaitau knygų ir spaudos.

Mano vienintelė svajonė susidraugauti su tautiečiais užsienyje. Radusi lietuvių bendruomenės adresą "Atgimime" nutariau parašyti.

Prašau padėkite susirasti bendraminčių kurie taip pat norėtų, susirašinėti su manimi, dailintūsi mintimis ir jspūdžiais.

Iš anksto dėkoju

Su Pagarba

Petrauskienė M.

Marijampolė, 1989.VIII.25

ANGIE
GIRCKUS & CIA. LTDA.
CONFECÇÃO MASCULINA E FEMININA
MODAS

Rua Selton, 773
CEP 01127

Fone: 221-6377
São Paulo - Capital

Bom Retiro

PARDUODAMAS
ŽODYNAS
DICIONÁRIO
PORTUGUÊS-LITUANO
LITUANO-PORTUGUÊS
Kreiptis į šv. Kazimiero parapiją
Rua Juventus 28, Tel: 273-0338

FUNDO LITUANO DO BRASIL EM DESTAQUE

A Comunidade Lituano Brasileira administra os rendimentos obtidos pelo Fundo Lituano Brasileiro, idealizado e concretizado pelo seu ex-presidente Sr. João Tatarūnas, de saudosa memória.

Em data de 10 de Setembro último, referido fundo recebeu contribuição no valor de cinquenta mil cruzeiros, proveniente de generosa oferta doada pelo seu benemérito, Sr. Algirdas Baužys, diretor presidente do grupo empresarial imobiliário Lello.

Ao ensejo, a Diretoria da CLB formula a seu benemérito Sr. Algirdas Baužys e a toda sua família, votos de pleno sucesso em todos os seus empreendimentos, agradecida que está, sobremaneira, pela doação recebida a favor de toda a Comunidade.

Comunidade Lituano Brasileira

CONGRESSO DA JUVENTUDE LITUANA "ESQUENTANDO TURBINAS"

Entre os dias 01 a 04 de Setembro próximo passado, a Comunidade Lituana do Brasil recebeu a visita de dois jovens vindos de nossa Colônia da Alemanha, quais sejam Tomas Bartusevičius (Presidente da Aliança dos Jovens lituanos da Alemanha) e Dalia Baliulytė (atstovė da Alemanha e secretária da Aliança dos Jovens lituanos da Alemanha), do Coordenador de Finanças Geral do próximo congresso da juventude, Sr. Alfredo Ruplėnas, e da Presidente geral do congresso Srta. Ariana Rastauskaitė, estes dois últimos da Argentina.

Foram tratados assuntos a respeito das formações de comissões aqui no Brasil, a fim de se começar as programações referentes à Stovykla que será realizada aqui no Brasil, como parte da atividade total do Congresso, que será realizada no período de 01 a 08 de Janeiro de 1992.

Durante o período em que aqui permaneceram, estes representantes visitaram juntamente com Diretoria da Comunidade Lituano Brasileira e com Di-

retoria da Brazilijos Lietuvių Jaunimo Sajunga, diversos locais denominados "hotéis-fazenda" localizados próximo à Capital paulista, a fim de que se possa escolher futuros alojamentos para cerca de quatrocentas pessoas, que virão de todas as partes do mundo, para participarem do referido evento.

Ao ensejo, a Diretoria Executiva de Comunidade Lituano Brasileira agradece sobremaneira a colaboração das famílias de Sr. Viktoras Tatarūnas, Jonas e Arlete Silickas, Sra. Aldona Žūtautienė e Sr./Sra. Liudvikas/Emilija Bendoraitis, as quais mui gentilmente cederam seus lares para que estas pessoas pudessem ali se hospedar.

Às comissões aqui formadas desejamos sucesso em suas atribuições.

Diretoria Executiva - CLB

CLB EM BRASÍLIA

Acontecimento de alta ressonância permeou as atividades de nossa comunidade.

Foi na data de 13.09.90, às 16:00 hs., em Brasília, ocasião em que uma comitiva da Comunidade Lituano-Brasileira foi recebida pelo Excelentíssimo Ministro das Relações Exteriores, Sr. Dr. Francisco Rezek, em seu gabinete privado de trabalho.

Respectiva delegação foi composta de quatro membros a saber: Sra. Angelina Tatarūnienė, Adilson Puodžiūnas, Padre Petras Rukšys e Dr. Antonio Šiaulys.

Falou em nome de nossa coletividade o Dr. Antonio Šiaulys, fazendo entrega ao Sr. Ministro de uma entrega ao Sr. Ministro de uma encadernação contendo cerca de quinze mil assinaturas, coletadas pelos membros da comunidade capitaneados pelo nosso estimado Padre Juozas Šeškevičius, pela qual a Colônia Lituana de São Paulo com adesão de seus descendentes e irmãos não lituanos, pedem ao Governo do Brasil para que a reconfirmação da Independência lituana, proclamada em 11 de Março do corrente ano, seja reconhecido de Direito por este.

Sra. Tatarūnienė presenteou pessoa do Sr. Ministro com uma linda e típica "juosta" tecida em fios verde/amarelo, gentilmente ofertada pela Sra. Lucija Butrimavičienė, a quem, no presente momento, desejamos externar nossos agradecimentos. Referida "juosta" foi oferecida em pequeno estojo o qual portava na face externa de sua tampa uma foto panorâmica de Vilnius. Recebendo o presente, o Sr. Ministro agradeceu a deferência que lhe fora prestada, e aludiu ao fato que quando criança tinha por gosto colecionar selos, e que sua coleção contém um estampa filatélico com o nome "Lietuva".

Em relação à petição levada ao seu conhecimento, Sr. Ministro ressaltou que o Brasil mantém relações diplomáticas com a União Soviética. Entretanto, adiantou que a encadernação com as assinaturas, os encartes que narram os sofrimentos vividos por lituanos na Sibéria, em virtude das deportações pós-segunda guerra mundial, serão encaminhadas à assessoria jurídica em Itamaraty, para análises e estudos sob ponto de vista legal do problema lituano, quiçá iniciando-se um processo que visará alguma forma de reconhecimento jurídico da emancipação de nosso povo irmão. Adiantou também que quanto aos documentos entregues, estes serão levados a conhecimento do Excelentíssimo Senhor Presidente da República.

A diretoria da CLB deseja prestar suas lídimas homenagens ao Excelentíssimo Senhor Deputado Federal, Paulo Zarzur, que por seu intermédio a audiência ministerial pudesse ser, como realmente foi realizada.

Desejamos ao amigo e nobre parlamentar pleno sucesso em sua campanha, e o mais importante, o resultado de sua reeleição que todos nós esperamos que ocorra.

Agradecemos à pessoa do Dr. Antonio Šiaulys que também esteve presente ao evento, desejando-lhe, igualmente sucesso em sua campanha para mandato de Deputado Estadual, certo que a CLB será representada por estas duas vozes em suas respectivas esferas de atuação.

Finalizando, desejamos externar nossos agradecimentos a todos que direta ou indiretamente contribuíram para que este evento tornasse realidade, agradecendo sobretudo a Deus por mais esta oportunidade.

A seguir transcrevemos na íntegra, o conteúdo das duas petições entregues ao Sr. Ministro. Era o que tínhamos no momento a informar.

Comunidade Lituano-Brasileira
Valdyba

COMERCIAL SVEIKAS LTDA.

BEBIDAS FÍNAS EM GERAL, NACIONAIS E ESTRANGEIRAS

WISKIES - CHAMPANHES - CONHAQUES - LICORES - AGUARDENTES
CERVEJAS - REFRIGERANTES - SUCOS - AGUAS MINERAIS - ETC.

ACEITAM-SE ENCOMENDAS PARA FESTAS EM GERAL
CASAMENTOS, BATIZADOS, ANIVERSÁRIOS, CONFRATERNIZAÇÕES, ETC.

PROGRAME SUA FESTA E
DEIXE AS BEBIDAS SOB NOSSA RESPONSABILIDADE.

Rua Manaiá, 7 - CEP 03140 - Fone: 215-6227 - Vila Zelina - S. Paulo

VASARIO 16-JI IR BRAZILIJA

Neperseniai grįžau iš Vokietijos, po vieno metų Vasario 16- Gimnazijoje. Visi manęs klausia: Ar išmokai vokiškai? Aš tvirtai pasisakau: ne vokiškai išvažiauju mokytis, bet lietuvių kalbą patobulinti.

O koks tavo įspūdis? Klausia kai kas. – Galėčiau pasakyti, kad buvo labai vertinga praleisti šiuos metus Vokietijoje, Vasario-16 Gimnazijoje. Ten tu turi progos labai daug išmokti, ne tik lietuviškai, bet gali ir praturtinti savo asmenišką gyvenimą. Gimnazijoje yra daug ko pamatyti. Susigyvendami su jaunimu, beveik iš viso pasaulio, gali taip ir pažinti įvairias kultūras bei charakterius. Šis bendravimas tau atneša daug turto, kurio niekad negalėsi užmokėti pinigais.

Iš kitos pusės tu išmoksti ir gauni šiek tiek savarankiškumo, kuris dabar kaip tik reikalingas moderniame gyvenime. Visas šis buvimas mane praturtino, pagyvino ir pripildė naujo tautiškumo. Tai Dievo malonė, kuri veikia mumyse.

Kai nuvažiauju į Vasario-16-tąją Gimnaziją, maniau, kad sunku bus priprasti prie naujos tvarkos, naujos šalies ir žmonių. Nėra sunkumų, kurių negali išspręsti, kai randi gerų draugų ir pasiaukojusių žmonių.

Gimnazija veikia, savo pagrindiniu tikslu: suteikti mokiniams, jaunuoliams naujo lietuviškumo. Bet idealas nepasiekia savo tikslo, jei nėra asmenišką pasiaukojimo. Jei tavo širdis nėra lietuviška, tai šis lietuviškumas niekad nepakeis savo asmenybės, jei tu nesi savanoriškai pasirusęs.

Iš viso mano buvimo, kas dar mane sujaudino, tai proga nuvažiuoti į Lietuvą. Ten praleidau mano paskutines dienas Europoje. Lietuvoje išbuva 3 savaites. Ačiū Dievui, nevažiauju viena. Su manim važiuo mano mamytė Angelina ir teta Ona, kurios mane lydėjo. Pamačiau ne tik Lietuvos grožybę, bet įvairius Europos kraštus.

Dabar jau esu namie, šeimos ir draugų tarpe. Ir vėl kyla klausymas: ką dabar daryti? Kaip galima daugiau kolonijai padėti? Nėra lengva atsakyti į tokį klausimą, bet realybė mums parodė, kad atsakomybė į lietuviškas problemas ir reikalus padidėjo. Mes negalime nejausti pareigą dirbti ir būti indiferentais, nieko nedarydami ir tik žiūrėdami kai kiti dirba.

Niekas, kuris savo noru išmoko lietuviškai ir turėjo progos nuvažiuoti į Lietuvą ir susipažinti su lietuvių problemomis ir džiaugsmams, negali pasirodyti neveikiantis. Jo, pareiga yra dirbti dėl Lietuvos.

Dabar suprantu kas yra dirbti dėl Lietuvos, nes man Lietuva tapo ne pasaka ar nepasiekiamas idealas, bet gyva ir konkreti realybė. Aš negaliu suorasti, kodėl tas jaunimas kuris taip pat turėjo tą pačią progą kaip aš, neįjungė daugiau ir aktyviau į kolonijos darbus. Ko trūksta? Paskatinimo iš kolonijos pusės? Optimistiškai manau, kad jaunimas prisidės prie šio darbo. Ar ne tiesa? Tiesa ar ne tik laikas galės šį galvosūkį išspręsti.

Pasinaudodama proga, noriu padėkoti visiems, kurie tiesioginiu ar netiesioginiu būdu man davė tokią didelę progą nuvažiuoti į Vasario 16-tą gimnaziją.

Pirma dėkoju Dievui už mano tėvelius, kurie labai norėjo, kad aš ten nuvažiuočiau. Vieną specialų ačiū A. A. dėdei Jonui Tatarūnui, kuris visados mane skatino mokytis lietuviškai ir labai norėjo, kad lankyčiau Vasario 16-tą gimnaziją.

Paskui mano širdingas ačiū Br. Lietuvių Bendruomenei, kuri mane išrinko ir rekomendavo į Amerikos Fondą, kad daugiau stipendiją šiam mokslui. Dėkoju ir Lietuvių Fondui už finansiinę paramą. Taip pat noriu padėkoti visiems auklėtojams, bei draugams už dvasinę paramą.

Paula Tatarūnaitė

LINKSMIAU

Mažytė Onutė, būdama pirmą kartą kaime, mato melžiant karvę. Tas milžinas jai taip patiko, kad štai prašo.

– dabar vėl tą įpilk į karvę ir išmelžk dar kartą.

...X.X.

Dédé: Na, Jonuk, ar manęs laukėte?

Jonukas: Žinoma, déde. Ir mama, vos tave pamačiusi sušuko:

– To mums dar betrūko...

Rinktinės Saleziečių Bendradarbių "DAMAS SALESIANAS"

São Paulo Inspektorijos Vice-inspektorius, kun. A. Pessinati, bus pas DAMAS SALESIANAS (Rua Tabajaras, 556), šio rugsėjo 24-tą dieną (pirmadienį, 19,30 val.) Jis laikys Sv Mišias Veiklos intencijomis.

SUDĖTINGA VEIKLA PETRO PÉRKUMO NAMUOSE

Šiuo metu, vyksta gana sudėtinga veikla Petro Pékumo Namuose (Rua Tabajaras 556, prie Banko Itaú ir Rua Jumana Skersgatvio).

Damas Salesianas, su d-ro A. Šiaulio (Nr. 15.148, Deputado Estadual) šeimos širdžia talka, turi įvairias praktiškas paslaugas Vila Prudente favela faveladams ir kitiems, pagalbos reikalingesniems.

Vyksta katekizacija, kartu ir alfabetizacija, vyksta kirpimo ir mezgimo kursai; ruošiamos kirpyklos ir manikūrės savaitinės pamokos, o taip pat ir virimo kursas vedamas pačios ponios Aldos Šiaulienės. Pratomos net ir violončelės bei kitos muzikalinės pamokos. Kiek vėliau veiks, mediko, psichologo ir advokato trijų valandų paslauga.

Paieškoma, kad ir vartotų, rašomų mašinėlių datilografijos kurso pravedimui. Veiks net intensyvus (vos tik 3 dienų) kursas raktų fabrikavimui.

Pačiuose Namuose gyvena 4 asmenys, kurių trys yra atvykę iš Leningrado – (Petrogrado).

Sudėtingos veiklos pilnesniam išvystymui yra būtina reikalingas, kad ir kiek jau vartotas, KOMBI.

Mielaširdystė iššaukia mielaširdystę, dėl to, jei kas, bet koku būdu, ypač maisto produktais ir rūbais bei batais, ar antikvariato dalykais, paveikslais ar net finansiniai ateitų veikiančioms į talką, Dievas jai – jam atlygins šimteriopai jau ant šios žemės ir amžinybėje.

Kontaktų palaikymui prašoma vartoti Šv. Kazimiero parapijos telefono numerį (011) 273-0338.

Labai nuoširdžiai už bet kokią talką dėkoja

Damas Salesianas kolektyvas ir Kun.P. Urbaitis

CHOPPERIA ALEXCHOPP LTDA.

CHOPP – PIZZA – QUEIJOS – FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS – MUSICA AO VIVO
Rua SOLON 1062 – Bom Retiro – Tel. 223-2333

Loanilda Alionis
Sandra Mara G. T. Castro
ADVOGADAS

PRAÇA SANTA HELENA, 81 VILA PRUDENTE
TEL.: 914-4950 SÃO PAULO

MŪSŲ ŽINIOS

KAD ŠUNS BALSAS NEITŲ Į DANGŲ

Po daugelio pastangų, po ilgo laukimo, Dr. Šiaulio rūpesčiu, per federalinį deputatą Zarzur, buvo gauta audiencija; nors ne su Prezidentu, kaip pradžioje buvo tikėtasi, bet su Užsienio Reikalų Ministeriu. Rugsėjo 14-tą dieną Užsienio Reikalų Ministeris priėmė mūsų delegaciją (Dr. Šiaulį, kun. Rukšį, p. Tatarūniene ir advokatą Puodžiūną). Delegacija įteikė Ministeriui penkiolika tūkstančių parašų, kuriuos surinko S. Paulo lietuviai, prašant Prezidentą pripažinti Lietuvos nepriklausomybę. Kartu su parašais buvo įteiktas prašymas (memorandumas) tuo pačiu reikalu, Delegacijos narių liūdijimu, Ministeris juos priėmė labai nuoširdžiai, pažadėjo reikalą pristatyti Prezidentui ir perduoti juridiniams patarėjams, kad išsiaiškint, kas bus galima Lietuvos labai padaryti.

Mano supratimu, reiktų tik džiaugtis, kad parašų rinkėjų darbas nenuėjo veltui, kad jie pasieks Prezidentą. Reiktų melstis ir tikėti, kad jie pasitarnaus Lietuvos reikalui. Tačiau, kaip paprastai, atsirado "išmintingų" žmonių, kuriems pasirodė, kad ne taip reikėjo daryti:

LIETUVIS KANDIDATAS DR. ANTANAS ŠIAULYS

DEPUTADO ESTADUAL
N.º 15.148

"Kam važiavo ne vienas, bet keturi? " Galėjo ir vienas nuvežti. "Kam leidžia Lietuvai surinktus pinigus? " "Ir aš būčiau važiavęs, jei man kelionę apmokėtų". "Gera veltui pasivažinėti". "Ir taip toliau, ir taip toliau".

Visi delegacijos dalyviai, ir tie, kurie važiavo autobusu, ir tie, kurie skrido lėktuvu, tiek bilieta, tiek kitas kelionės išlaidas, užsimokėjo patys. Iš Lietuvai suaukotų pinigų nebuvo išleistas nė vienas centas. Jei kas nepatikėtų, šiuo pareiškimu, gali pasitikrinti pas "Komisijos Pagalba Lietuvai" išdininką Adilsoną Puodžiūną. Kas nenorės pasitikrinti ir toliau skleis nepagrįstus gandus, telieka palinkėti, pagal lietuvišką posakį: "Kad šuns balsas neitų į dangų".

Šia proga, noriu nuoširdžiai padėkoti visiems Delegacijos dalyviams už dvi nemiegotas naktis, už kelionės vargą, išlaidas ir padarytą gerą darbą mūsų Tėvynei Lietuvai.

Dievas Teatlygina Jums.

Kun. J. Šeškevičius

"Pagalba Lietuvai Komisijos Pirmininkas"

TAUTOS ŠVENTĖS MINĖJIMAS

Kaip visi žinome, rugsėjo 8 diena yra ne tik Šiluvos Marijos šventė, bet taip pat Tautos Šventės minėjimas. Paprastai, kai yra rengiamos šios šventės, kaip Vasario 16-toji, nėra išsiuntinėjami asmeniškai pakvietimai, kad kas nors šventėje dalyvautų, juk visi supranta, kad yra kiekvieno pareiga, kaippo lietuvių šventėje dalyvauti.

Per ML-vą buvo atspausdintas atsišaukimas, kuriame buvo raginamas visas organizacijas OFICIALIAI DALYVAUTI Tautos šventėje. Tai nėra Petro ar Prano ypatinga šventė, bet TAUTOS ŠVENTĖ.

Pirmiausia mes nematėme "oficialiai" dalyvavusių organizacijų. Skautų buvo tik du atstovai, o jaunimo visai nesimatė.

Dabar yra ruošiamas Pasaulio Jaunimo Lietuvių Kongresas. Yra klausimas, apie ką tas kongresas kalbės, apie

Lietuvybę arba apie Biatros problemas. Jeigu mūsų jaunimas nejaučia jokio reikalo dalyvauti savo Tautos šventėje, tai ką norės daryti daugiau dėl lietuviybės?

Girdėjau, kad daug kas išvažiavęs ilgam savaitgaliui, bet galėjo padaryti kaip Clarice Bacevičiūtė ir Jurgis Šinkūnas: grįžti pora valandų anksčiau ir atlikti savo pareigą Tėvynei.

Kaip gali jaunimas turėti drąsos ištyti paramos lietuviškam kongresui jei gu jis neprisideda prie lietuviškumo. Per Tautos šventę nebuvo jokios meninės programos, kai tuo tarpu per šokių "NOITE LITUANA" netrūko nei dainų nei tautinių šokių. Manau, kad mums verta pagalvoti kokias vertybes statyti pirmoje vietoje.

NUOSTABUS PASIAUKOJIMAS LIETUVAI

Ryšium su 17.000 (septyniolika tūkstančių) São Paulo lietuvių surinktų parašų, įteiktų Užsienio Reikalų Ministeriui, J. E. Rezek, būtina neužmiršti 4.200.000 (keturių milijonų dviejų šimtų tūkstančių) parašų, surinktų TFP (Tradição – Familia – Propriedade) organizacijos.

Be to, žinotina, kad berods tik vienas patriotas lietuvis, čia Sanpaulė, talkininkavo didiesiems Lietuvos bičiuliams.

Tie parašai buvo renkami keliuose kontinentuose ir 20-tyje kraštu.

Tai milžiniško masto ir ryžto darbas ir rezultatas.

Pagirtini tarptautiniai TFP-iečiai ir už brangų filminį dokumentą, mums parodytą praeitos Šilinių Šventės proga.

Mūsų Tėvyne, ir kiekvienas susipratęs lietuvis-vė niekuomet neužmirštos berybės vertės artimo meilės ir neapsakomo pasiaukojimo žygio.

Dievas, Tautų Tėvas, telaimina visus mūsų didvyriškus bendradarbius – bičiulius TFP narius.

KPU.

KALBĖK LIETUVIŠKAI!

CURSO LITUANO - Fone: 273-0338

MŪSŲ ŽINIOS

15.000 PARAŠŲ BRASILIJOJ

Kun. Juozo Šeškevičiaus iniciatyva pradėtas ir įvykdytas vėjus, per kurį buvo surinkta 15.000 parašų su prašymu kad Brazilijos Prezidentas ir valdžia pripažintų Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimą, buvo pigiau užbaigtas su parašų įteikimu Brazilijos Užsienio Reikalų Ministrui dr. Francisco Rezek. Lietuvių delegaciją sudarė dr. A. Šiaulys, adv. A. Puodžiūnas, kun. P. Rukšys ir Angelina Tatarūnienė.

LIETUVOS REIKALAI BRAZILIJOJ SOSTINĖJ

Brazilijos Lietuvių gyvenime gal nebūvo tokio svarbaus įvykio jau daugelį metų. Gal mažai kas prisimena, kai anuometinis Brazilijos Respublikos prezidentas, nežinia kokiais sumetimais uždare Lietuvos ambasadą ir panaikino Lietuvos konsulatą. Tai nebuvo valdžios įstatymo nuosprendis bet asmeninis prezidento aktas. Pašalinus nuo prezidentacijos Jânio Quadros ir įsigalėjus diktatūrai, lietuviai galėjo mėginti atsaukti tą prezidento aktą. Tačiau tarpusavio nesutarimai ir kitos problemos prastūmė reikalą iki šių dienų.

Mes turime ypatingai dėkoti ir pripažinti nuopelnus a.a. Jono Tatarūno ir paskutinio buvusio Lietuvių Bendruomenės pirmininko Aleksandro Valavičiaus darbui, kad buvo paruoštas dokumentas, kuriame yra išnagrinėti visi klausimai susirėšę su šiuo prezidento Janio Quadros aktu. Mūsų manymu jis neturi jokios legalinės vertės. Taigi mūsų dabartinis kreipimasis į Brazilijos Užsienio Reikalų Ministrą yra tikrai pateisintas, nors su 25 metų pavėlavimu.

Praeitą ketvirtadienį, spalio 13 dieną, lietuvių delegacija susidedanti iš BLB-nės Tarybos pirmininko dr. Antano Šiaulio, BLB-nės vice-pirmininko adv. Adilsono Puodžiūno, "MŪSŲ LIETUVOS" redaktoriaus ir Pietų Amerikos kunigų Vienybės sekretoriaus kun. Petro Rukšio bei Angelinos Tatarūnienės, kuri atstovavo Šv. Juozapo Liet. Kat. Bendruomenę ir Liet. Kat. Moterų Draugiją, buvo priimta Brazilijos Užsienio Reikalų Ministro dr. Francisco Rezek. Ministras buvo labai mandagus ir prisiminė, kai vaikystėje rinko pašto ženklus, kurių tarpe buvo ir Lietuvos, kuriuos jis prisiminė pavadintus LIETUVA. Ministrui buvo pristatyta knyga su 15.000 parašų prašančių Brazilijos prezidentą ir valdžią pripažinti Nepriklausomą Lietuvą ir taip pat dokumentai liečiantys Lietuvos Ambasados uždarymą.

Angelina Tatarūnienė įteikė ir uždėjo Ministrui tautinę juostą geltona ir žalia spalva. Ministras Rezek sakė, kad jau yra matęs tokią juostą ir kad ją labai vertina. Prieš baigiant audienciją kun. Petras Rukšys priminė ministrui, kad Brazilijos sostinėj buvo sklypas skirtas Lietuvos ambasadai, ir kad tikimasi, kad neužilgo ten bus pastatyta inž. Ivanausko suplanuota Lietuvos ambasada.

KAD NEBŪTŲ NESUSIPRATIMŲ

Mes darome aukų vėjų LIETUVOS LAISVEI komisijos "PAGALBA LIETUVAI" vardu. Sužinojau, kad eina rinkdami pinigus dėl Lietuvos TFP organizacijos. Ši organizacija yra atlikusi nuostabų darbą surinkdama virš 5 milijono parašų dėl Lietuvos laisvės. Aišku jie turi daug išlaidų su spausdiniais ir kitokiais dalykais. Mes niekuomet negalėsime jiems pakankamai atsilyginti už jų nuostabų darbą. Vistik turime žmonėms

pranešti, kad na tiesioginiai džia, o ne kokiam vajui. Iki šiol mažai lietuvių aukojo fondui "PAGALBA LIETUVAI". Aš manau, kad visi turėtų prisidėti prie to fondo ir pagelbėti mūsų vargstantiems broliams Lietuvoje.

Kun. Juozas Šeškevičius

JAU PRASIDĖJO 1990 METŲ KALĖDOJIMAS

Belikus tik dviems Šv. Kazimiero Asmeninėje Parapijoje, kunigams, su visais kitais parapijoje darbais, jau prasidėjo ankstyvas šeimų lankymas – tradicinis kalėdojimas. Jei atsiras savanorių kunigų talkininkų, su pavėžinimu ar kitaip, ankstyvas 1990 metų kalėdojimas turės dar gausnę Dievo palaimą.

Šv. Kazimiero Parapija
Tel. 273-0338

PARDUODAMI

MARŠKINĖLIAI
SU LIETUVIŠKA VYTIM
IR UŽRAŠU "LITUANIA
LIVRE"

LITUANIA LIVRE

Užsakymai "MŪSŲ LIETUVOJ"

metinė „MŪSŲ LIETUVOS“

SPAUDOS ŠVENTĖ

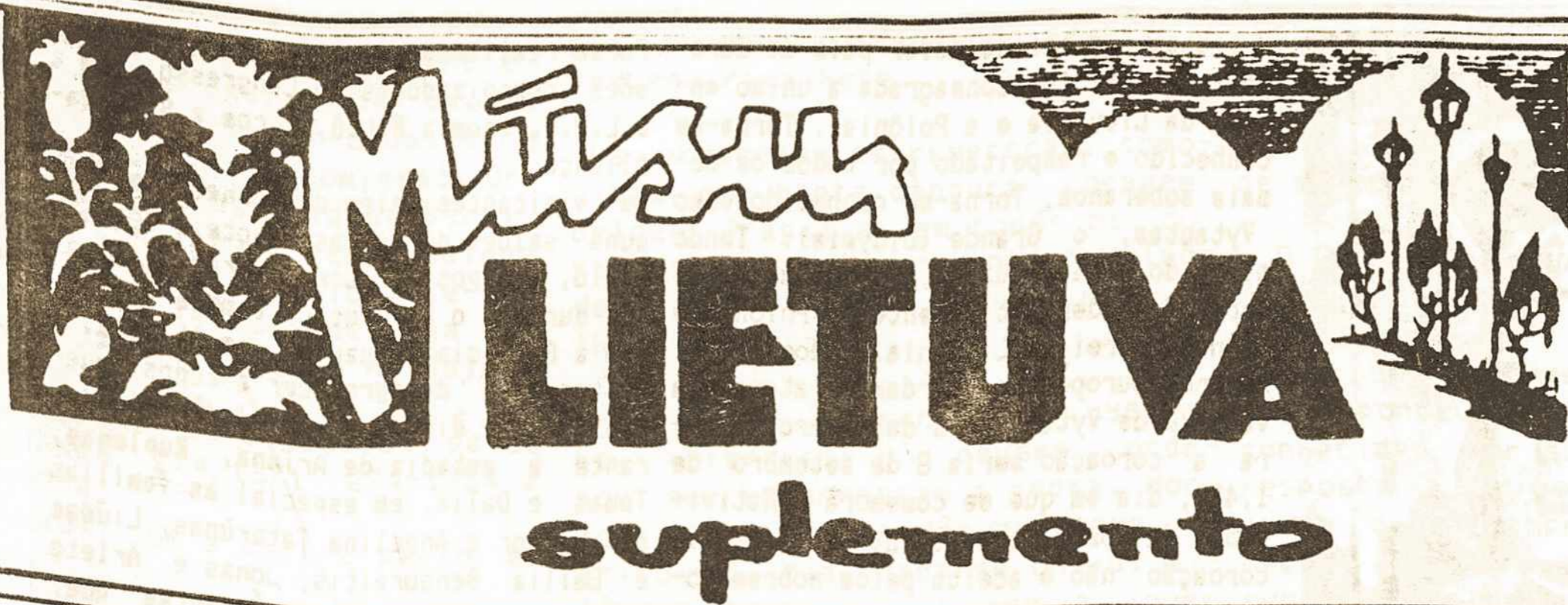
RUOŠIAMA

Spalio (Outubro) 14 diena

12:30 VALANDA

VILA ZELINOJ – JAUNIMO NAMUOSE

VISI DALYVAUKIME IR SAVO SPAUDA PAREMKIME

MUNDO LIETUVA

suplemento

Nr 34(279)

Queridos Jovens Lituanos,

Permitam-me que me dirija a vocês. Nascidos em diversos e diferentes países, vocês possuem, naturalmente, uma primeira ligação com o país natal, mas a Lituânia também representa algo para vocês. Reunidos, vocês sentem algo em comum: a pequena e linda terra, talvez tão distante, surge e se fortifica graças à vivência, aos sentimentos, às lembranças e as histórias de seus pais e avós, tornando-se assim, parte de suas vidas.

Todos sabem que a Lituânia começa a se erguer. Começa a abandonar um período de grande e pesada aflição, de interferências, de sofrimentos onde, através de grandes tentativas, trilhou o difícil caminho de luta pacífica. O reestabelecimento da Lituânia nesta primavera, levanta a certeza de uma determinação, proporcionando momentos de reflexão para a população e governantes de muitos países do mundo. Não só a Lituânia se posiciona, mas outros países também o fazem.

Aqueles que acompanham os fatos, que pensam e que sentem, dizem: "Estou com a Lituânia!" - "Sou a favor da Lituânia!". Nosso pequeno país começou a pulsar em seus corações.

A juventude sempre intercede, faz oposição, protege aqueles que são explorados, perseguidos, injusticados. A Lituânia sofre agora a injustiça e a perseguição e se vocês intercederem em seu favor, estarão sendo justos. Mesmo vivendo e trabalhando em outros lugares, vocês podem ajudar a Lituânia, pois parte de suas vidas e interesses nunca estará separada dos problemas da Lituânia. Alguns de vocês, mais cedo ou mais tarde, visitarão, viverão talvez um tempo maior na Lituânia e então, poderão integrar-se à terra de seus pais e avós como se estivessem em seu próprio país.

Longe da Lituânia, porém com a mente voltada para ela, vocês poderão organizar-se e ajudá-la. O próprio sentimento interior dirá o que fazer. Vocês poderão ajudá-la política ou materialmente.

A Lituânia precisa de vocês e todos certamente ouviram o apelo feito pelo Sajudis aos lituanos espalhados pelo mundo.

Além disso, se unirem pequenas partes de suas vidas à Lituânia, terão momentos iluminados. Saberão que não possuem apenas a família, a profissão ou os amigos, mas também algo a mais, algo espiritualmente forte que só Ihes fará bem.

Eu gostaria de Ihes dar um conselho: fiquem próximos da Lituânia e ela Ihes dirá o que fazer. Estejam certos de que seus pensamentos e seu coração Ihes dirão como agir. A Lituânia terá então, despertado em vocês.

Vytautas Landsbergis

(resumo da mensagem enviada por Vytautas Landsbergis aos jovens descendentes de lituanos fora da Lituânia por ocasião dos preparativos do VII Congresso Mundial da Juventude Lituanos)

DIJ LIETUVOS
VYTAUTAS

KUNIGAIŠTIS
DIDYSIS

FESTA DA PATRIA

A grande unificação da Lituânia dá-se em 1.236, época em que se destaca o príncipe Mindaugas. Em 1.251 Mindaugas converte-se ao cristianismo e recebe do Papa Inocêncio IV a coroa real. Ergue-se então, a primeira igreja. Em 1.253, Mindaugas é formalmente coroado único rei da Lituânia.

No reinado de Gediminas a Lituânia chega a ser uma das potências da Europa. Seu governo atravessa um período de paz interna, trabalho e riqueza. Criam-se indústrias, constroem-se estradas, reorganiza-se a vida social. Possibilita-se uma elevação do nível cultural, liberdade de culto enfim, o progresso como um todo. Muda-se a capital para Vilnius.

Com sua morte o reinado se divide entre seus filhos Algirdas (que governa a parte oriental) e Kestutis (que governa a parte ocidental).

Com a morte de Algirdas, sobe ao trono seu filho Jogaila, que trai seu tio Kestutis aprisionando-o juntamente com seu filho Vytautas. Kestutis é assassinado na prisão.

Jogaila assina o Pacto de Krevo com a Polônia, se casa com a herdeira católica da Polônia, a princesa Jadvyga, recebe o batismo e é coroado "rei da Polônia". Esse pacto favorece a conversão da Lituânia ao cristianismo.

Em 1387, Jogaila e Vytautas (este último eleito grão-duque da Lituânia), iniciam a cristianização da Lituânia.

A Lituânia chega ao apogeu de seu desenvolvimento e estende-se desde o Mar Báltico até o Mar Negro, o país vive um período de paz e de prosperidade. As cidades se desenvolvem, o povo enriquece e o país se fortalece.

Vytautas é o rei do maior país da Europa (em 1.413 foi consagrada a união entre a Lituânia e a Polônia). Torna-se conhecido e respeitado por todos os demais soberanos. Torna-se conhecido como Vytautas, o Grande (Didysis). Tendo atingido essa situação, Vytautas decide separar-se definitivamente da Polônia e tornar-se rei da Lituânia. Todos os soberanos europeus concordam em atender a vontade de Vytautas. A data marcada para a coroação seria 8 de setembro de 1.430, dia em que se comemora a Natividade de Nossa Senhora. Mas, a idéia de coroação não é aceita pelos nobres poloneses, que atacam os portadores alemães (o imperador alemão havia prometido enviar as coroas) e tomaram as coroas de Vytautas e de sua esposa. Sem as coroas, a cerimônia não acontece. Apesar da decepção, Vytautas marca nova data para a coroação - 8 de Novembro - data em que novas coroas seriam enviadas. Infelizmente Vytautas não é coroado, pois morre a 27 de Outubro de 1.430 (aos 80 anos de idade).

Vytautas foi o maior rei lituano. Gênio militar e político, grande humanista, é considerado herói nacional.

Até hoje, comemora-se festivamente essa data, que ficou conhecida como a "Festa da Pátria" - "Tautos Svente".

Texto: Maristela Aldonia Zutauteite

VII CONGRESSO MUNDIAL DA JUVENTUDE LITUANA

Nesta época, em que todas as nossas atenções estão voltadas para o reconhecimento da independência da Lituânia e que todos os lituanos estão se esforçando para que este fato torne-se realidade, os jovens lituanos do mundo todo estão, mais do que nunca, sentido a necessidade de se organizarem e de elaborarem meios para ajudar a Lituânia. Um dos maiores acontecimentos das comunidades lituanas do mundo inteiro, o Congresso Mundial da Juventude Lituana, tem como objetivos organizar os jovens lituanos, melhorar o seu trabalho em relação aos nos de atividade e ajudar a Lituânia.

Como o próximo Congresso será realizado no Brasil, Argentina e Uruguai em dezembro de 1991 e janeiro de 1992, estiveram no Brasil entre os dias 22 e 28 de agosto último, a presidente geral da Comissão organizadora do Congresso, a senhorita Ariana Rastauskas e o coordenador geral de finanças, Sr. Alfredas Ruplėnas, ambos vindos da Argentina. Tivemos também a presença especial de Tomas Bartusevičius, presidente da Aliança da Juventude Lituana da Alemanha, e Dalia Baliulis, secretária da mesma diretoria, ambos da Alemanha.

A presença desses lituanos teve como objetivo verificar o andamento da organização e colher informações necessárias para o trabalho realizado na Alemanha.

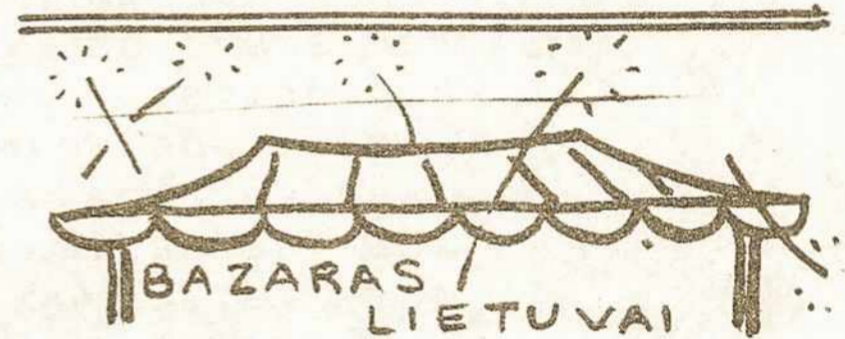
Foram realizadas reuniões com as comissões organizadoras do Congresso, com a B.L.J.S., com a B.L.B, e com a Sajunda- Aliança

Os visitantes, além de conhecerem alguns salões de festas e hotéis de São Paulo, que possivelmente serão utilizados durante o Congresso, também visitaram a Estância Lituana, em Atibaia. Gostaríamos de agradecer a todos aqueles que se dispuseram a ajudar-nos durante a estadia de Ariana, Ruplėnas, Tomas e Dalia, em especial às famílias de Victor e Angelina Tatarūnas, Liūdas e Emilia Bendoraitis, Jonas e Arlete Dylis Silickas e Aldona Žutautas que, mais uma vez, cederam suas casas para a hospedagem dos jovens lituanos. Labai Ačiū!!!

O Congresso é um evento mundial, que engloba toda a colônia lituana e resulta numa reunificação dos lituanos. Assim, pedimos a ajuda de todos durante o período de organização deste evento.

Obrigado!

Comissão Organizadora do VII Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresas - Brasil e B.L.J.S.

ATENÇÃO

Como é de conhecimento de todos, conforme noticiado no "Musu Lietuva" numeros 29 e 34, está sendo organizado o "BAZARAS LIETUVAI", na Casa da Juventude na Vila Zelina.

No mundo inteiro, as colônias lituanas, simpatizantes e amigos, estão colaborando com a Lituânia, onde atualmente está faltando muita coisa.

A idéia da Sra. M. Vinkšnaitiene de organizar o Bazar foi aceita com grande entusiasmo.

Uma comissão organizadora foi formada; já foram doadas várias e belas; voluntárias para trabalhos manuais, como tricô, crochê, pintura, costura, etc. Isso é apenas o início. Precisamos da colaboração de todos: doe uma prenda, mostre suas habilidades em costura, escultura, pintura, bordado, montagens, bijouterias, etc. Tudo será útil e bem vindo.

Anote desde já em sua agenda: dias 10 e 11 de Novembro. Convide seus familiares, vizinhos e amigos. Haverá também "comes e bebes".

As doações poderão ser entregues nas paróquias de S. José (Vila Zelina) e de S. Casimiro (Moóca) ou para a Comissão Organizadora Sras. Aldona Bareišienė, Vera Tatarunienė, Helena Vicentin, Danute Silickaite-Jones, Ana Guzikauskiene, Ana Koralon, Janete Zizas e Magdalena Vinkšnaitienė.

Informações ou sugestões pelos telefones 274-1671, 274-1354 e 274-9924.

Contamos com a participação de todos!

Comissão Organizadora

CONTINUAÇÃO...

NASCIMENTO DE VILNIUS!

O destino quis que a mais bela menina da região fosse oferecida ao grão-duque. Era tão virtuosa quanto o era preciso, mas não concordava e não desejava morrer; entretanto, aterrorizada pela importância da responsabilidade, deixou-se conduzir-se junto aos krive krivaitis.

A meninota surgiu em seu longo vestido branco, segurando um pequeno ramalhete de arruda, símbolo de sua pureza.

O grão-duque e seus pares estavam à beira do grande burado para receber a pedra de fundação. Em frente, o grande sacerdote e seus krives cercavam os atletas encarregados de empurrar o bloco de granito toscamente talhado.

A jovem, observando todos os olhares fixos nela, teve consciência da inutilidade de uma resistência. Desceu, por si mesma, a cova, deitando-se, com os bra-

ços cruzados, segurando sempre o pequeno ramalhete.

Os presentes estremeceram, comovidos por tanta candura, coragem, beleza frágil e, em todos os corações nasceu de repente o velado desejo de salvar aquela maravilhosa criança.

Entretanto, insensível, Lysdeiko, intérprete dos deuses, ordenou que empurrassem a pedra. Horrorizada, a multidão esperava um grito ... Mas, nada se ouviu. Silêncio total. E, viu-se a jovem intacta sair lentamente de sua tumba. Após um instante de pasmo, os presentes soltaram um bramido de alegria. Gediminas estava transtornado. Ao cair, a pedra poupou a jovem, esmagando apenas o pequeno ramalhete de arruda. Salva ela foi prostrar-se aos pés do soberano. Seus olhos, timidamente levantados em sua direção, diziam-lhe:

— O céu me poupou. E tu, podes fazer o mesmo?

Comovido por aquela silenciosa prece, ele levantou-a e lhe ordenou que retornasse à sua residência com seu pai.

Frente a tal extraordinária manifestação dos deuses, era preciso um novo acordo.

Irredutível, o grande sacerdote não podia considerar o milagre como indício de uma mudança na vontade divina. Declarou, após consultar a opinião do colégio dos krives:

— Os deuses não queiram uma jovem. É o coração puro de um jovem valente rapaz que deve bater sob tua cidade ...

O destino designou Stasys, filho mais velho de um cavaleiro morto em combate. A viúva conduziu o adolescente frente ao colégio dos sacerdotes. A vítima disse:

— Estou pronto para morrer, mas antes permiti-me fazer duas perguntas ao povo.

Lysdeiko voltou-se para o grão-duque:

— Vós permitis isso?

Gediminas olhou o jovem, seu olhar franco e decidido lhe agradeceu. Disse:

— Concedido.

Então, o filho do cavaleiro fez as seguintes perguntas:

— O que há no mundo de mais duro, de mais desumano?

— O que há no mundo de mais doce, de mais caloroso?

Cada um dos sacerdotes refletiu e respondeu citando personagens conhecidas por sua crueldade, em resposta à primeira pergunta. O jovem dizia sempre não com a cabeça ... Para a segunda pergunta, evocaram animais, plantas. A resposta era não, sempre não ...

Impaciente, o grão-duque interveio

— Estás vendo que ninguém sabe o que há dentro de tua cabeça, diz-nos.

Então o jovem, com voz forte e clara, disse lentamente

— O que há de mais duro é a própria mãe que oferece seu filho em holocausto.

— O que há de mais doce é o seio dessa mesma mãe amamentando seu filho ...

Essa resposta comoveu os presentes e lágrimas começaram a correr.

Quanto à mãe de Stasys, jogou-se aos pés de seu filho e, soluçando, abraçou seus joelhos.

Gediminas disse então

— Renuncio edificar sobre vítimas tão inocentes. Minha cidade não nascerá derramando tão puro sangue. Pouco me importa a tradição.

— Tens o coração demasiado sensível, Gediminas, tua cidade será vulnerável. Se persistires em tua decisão, não terás a proteção dos deuses ...

O soberano respondeu

— Estará o valor de uma cidade necessariamente ligado ao sacrifício de um sangue inocente?

Então, triste e reticente, pois pressentia desgraças futuras bem maiores do que a perda de uma vida, Lysdeiko voltou-se para os krives e ordenou que empurrassem a pedra no vazio.

Não houve cantos nem retumbar da fanfarra de címbalos, nem o pode-

oso ribombar das trompas previstas para acompanhar aquela nova

cerimônia. Foi num silêncio carregado de temores que se ouviu cair a pedra na escavação descoberta e vazia de onde sairia a capital do país.

Ali, no alto da colina, Gediminas estabeleceu, a partir dessa pedra, a mais importante das fortalezas que se podia ter visto até então. Depois, construiu sua residência e toda uma cidade ao redor. Assim nasceu Vilnius.

Naquele tempo, a Lituânia era povoada por camponeses e valentes guerreiros. Todos recusavam tornar-se cidadãos. Então, para assegurar a prosperidade de sua cidade, Gediminas convidou, para que se estabelecessem dentro de seus muros, populações apátridas rejeitadas por todos, principalmente judeus e tártaros a quem concedeu privilégios. Eram comerciantes e artesãos que criaram riquezas das quais todo o país proveitou.

Vilnius tornou-se o coração da vida religiosa e cultural do país. Junto a templos pagãos, às igrejas cristãs romanas e ortodoxas, sinagogas se ergueram rapidamente, unindo o Oriente ao Ocidente naquele vasto entrecruzamento do mundo. Era a mais bela das cidades.

Entretanto, as sombrias previsões de Lysdeiko se realizaram alguns séculos mais tarde.

Vilnius foi tomada sucessivamente pelos suecos, russos, poloneses e novamente pelos russos.

Porém, sempre se libertou, mais cedo ou mais tarde, do jugo estrangeiro porque seu amor pela liberdade, marcado pelo gesto inicial de Gediminas, é imperecível.

título original:

"Naissance de Vilna", in LIETUVA légendes historiques de Lituanie. Racontées et illustrées par Geneviève Carion-Machwitz. édéróp. 1988

Tradução: Belkiss Jasinevičius Rabello
Revisão: Ramon A. Vasques

No início do século XVI, por influência da Prússia, muitos nobres da parte ocidental da Lituânia renunciaram a religião católica, tornando-se calvinistas.

Na cidade de Šiluva (Raseina), existia uma igreja dedicada à Natividade de Maria. Tendo os calvinistas dominado grande parte da região, confiscaram as propriedades da igreja e demoliram essa igreja.

No ano de 1608, uma jovem, trazendo um menino no colo, apareceu sobre uma pedra, num campo onde crianças camponesas trabalhavam. O pastor calvinista foi chamado ao local e, vendo a jovem chorando, perguntou-lhe o motivo daquele choro. Ela então respondeu: "Estou chorando, porque houve um tempo em que, neste lugar, meu filho era cultuado, ao passo que agora a terra aqui é usada para arar e semear".

A notícia daquela aparição se difundiu por toda a Lituânia, fazendo com que a escola calvinista entrasse em crise.

Em 1612, no local da aparição, depois de escavada a terra, foi encontrado um baú contendo objetos de culto, documentos da Igreja e um quadro de Nossa Senhora (pintado em tela, em estilo bizantino, trazida de Roma por volta do ano de 1450).

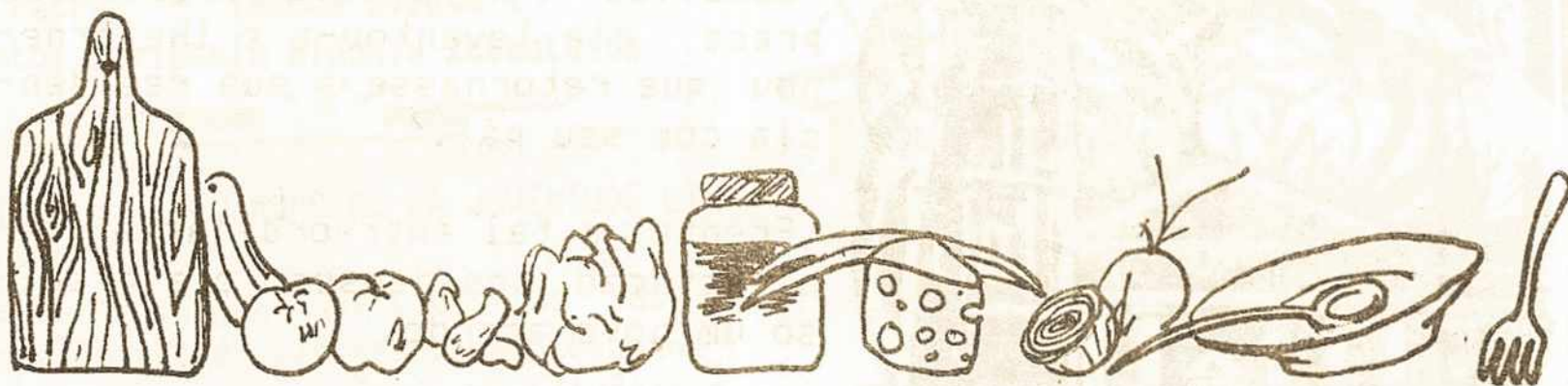
Em pouco tempo a região voltou a ser predominantemente católica. Em 1643 a igreja da Natividade de Nossa Senhora foi reconstruída.

Em 1663, no local da aparição, foi construída uma capela, que tornou-se um centro de peregrinações. Com os objetos votivos foi trabalhado um manto de ouro e prata e colocado sobre a tela de Nossa Senhora.

Em 1775, o Vaticano autorizou a coroação solene da Nossa Senhora. O quadro recebeu o título de "Nossa Senhora, Auxílio dos Enfermos", e sua festa passou a ser celebrada em 8 de Setembro, dia também consagrado à Natividade de Nossa Senhora.

A fé e a devoção dos lituanos, por Nossa Senhora de Šiluva, continua viva, tendo resistido às duras represálias do governo soviético ao culto, reforçando assim, o profundo espírito católico deste povo.

Texto: Maristela Aldonia Zutauteitė

CEPELINA I

MASSA: 15 batatas médias cruas; purê de 05 batatas médias cozidas; 1/2 copo de creme de leite fresco.

Ralar as batatas cruas e espremê-las para retirar o sumo. Adicionar o sumo ao purê de batatas. Misturar até obter uma massa homogênea. Abrir a massa e rechear. Fechar os "pasteizinhos" dando-lhes a forma de ovos. Levar para cozinhar em água fervente, temperada com sal, por cerca de 20 minutos. Quando prontos, colocar em uma travessa e cobrí-los com cebolas douradas no bacon e creme de leite fresco.

RECHEIO:

1a. variação: 500 g de carne ou fígado; 3 cebolas; 50 g de bacon. Misturar a carne picada ou moída com a cebola dourada no bacon.

2a. variação: 500 g de requeijão; 2 ovos; 3 cebolas; 150 g de bacon. Misturar o requeijão com os ovos crus e a cebola dourada no bacon.

AVISO AO LEITOR

Estamos fazendo o possível para que o Suplemento em Português do Mūsų Lietuva não desapareça. Sua colaboração é absolutamente necessária. OBRIGADA!
Contatos: Maristela 63-1720

FICHA TÉCNICA

EDIÇÃO: Maristela Aldonia Zutauteitė
DIAGRAMAÇÃO E TITULAÇÃO: Antanas Silickas
DIGITAÇÃO: Maristela Aldonia Zutauteitė
ILUSTRAÇÃO: Estanislau Victor Zutauteitė
REVISÃO: Belkiss Jasinevičius Rabello